

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] ningsreglerne for den nye Præferenceaktiekapital som før nævnt nu bliver mindre byrdefulde, og Indløsningen derigennem forhales, er det fundet rigtigt at give Stamaktionærerne Mulighed for allerede nu at erholde Udbytte.

Naar den nye Præferenceaktiekapital er tilvejebragt og Opskrivningen af Stamaktierne har fundet Sted, vil Selskabets samlede Aktiekapital komme til at andrage 26 600 000 Kr. mod nu 14 350 000 Kr. Derudover vil Selskabets Aktiekapital gennem senere indtjent Overskud kunne forøges til i alt 35 Mill. Kr. svarende til Aktiekapitalen i det oprindelige Selskab.

Jeg skal dernæst ganske kort omtale Baggrunden for nærværende Forslag, der bygger paa en Henvendelse fra Selskabet, som igennem nogen Tid har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Ændring i den Ordning, der i 1933 blev truffet angaaende Selskabets Forhold. I Bemærkningerne til Lovforslaget er der givet en Fremstilling af, hvorledes Lovgivningsmagten ved Lovene af 23. December 1932 og 28. Februar 1933 gennemførte en Nyordning af Selskabets Forhold for at imødegaa de Vanskeligheder, der under Krisen opstod for Selskabet i 1932. Den Vurdering, der da fandt Sted af Selskabets Aktiver, hvilede paa et Skøn over den Omsætning, man dengang mente at turde regne med at Selskabet vilde faa, nemlig 15—20 Mill. Kr. aarlig. I de Aar, der er gaaet, siden Rekonstruktionen fandt Sted, har Udviklingen imidlertid været væsentligt gunstigere for Selskabets Virksomhed, end man dengang turde haabe og regne med. Selskabets Omsætning har siden da vist stadig Stigning og har i Aarene 1938, 1939 og 1940 andraget 70—80 Mill. Kr. pr. Aar, ja, i 1940 endog over 85 Mill. Kr.

I denne Forbindelse vil det ogsaa være naturligt at se paa Antallet af de beskæftigede. Medens man i 1933 regnede med at kunne beskæftige ca. 2 000 Arbejdere og Funktionærer, er man nu kommet op paa en Beskæftigelse af henimod 8 000 Arbejdere og Funktionærer.

Under disse Forhold har det for Selskabets Ledelse været magtpaaliggende at søge Kapitalforholdene i Selskabet ændret saaledes, at det i højere Grad end hidtil bliver muligt for Selskabet at oparbejde Reserver gennem en Forøgelse af Selskabets egen Kapital. Selskabet har anset det for sin Pligt at gøre opmærksom paa, at en Ændring af Selskabets Kapitalforhold er nødvendig for at sikre, at Virksomheden

kan videreføres paa betryggende Maade, og der er herved navnlig henvist til, at det efter de nugældende Regler er vanskeligt at oparbejde Reserver, og at det for at tilvejebringe den fornødne Konsolidering og Likviditet vil være nødvendigt, at Selskabets Kapital kommer til at staa i passende Forhold til dets Omsætning. Jeg henviser i denne Forbindelse til den Skrivelse, som Handelsministeriet har modtaget fra Selskabet, og som er optrykt som Bilag til Lovforslaget.

Angaaende hele Spørgsmaalet har der været ført en Række Forhandlinger mellem Ministeriet og Selskabet, hvorefter Sagen har været gjort til Genstand for Behandling i Regeringen, der i alt væsentligt har kunnet tiltræde Berettigelsen af de Betragtninger, som Selskabet har gjort gældende, ligesom Regeringen i Hovedsagen har kunnet tiltræde den Form, under hvilken de forskellige Spørgsmaal er foreslaaet løst fra Selskabets Side. Efter min Opfattelse er der ved Forslaget taget et rimeligt Hensyn til Selskabets Ønsker og til Selskabets Krav, og jeg finder det rigtigt, at man fra Selskabets Side har taget Initiativet til disse Ændringer, idet det er af Betydning for en Virksomhed som Burmeister & Wain, der er vor største Industrivirksomhed, at staa rustet til at møde vanskelige Tider, naar Konjunkturerne skifter, og engang ved vi alle at de skifter.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Behandling i det høje Landsting.

Ingeborg Hansen: Jeg vil gerne tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse hurtigt af det foreliggende Lovforslag. Det er glædeligt at se, at det Haab og den Tro, der gav sig Udtryk i Ordningen af Burmeister & Wains Forhold i 1933, ikke er blevet beskæmmet. Det Udvalg, der var blevet nedsat i Henhold til Loven om Betalingshenstand, og som i Februar 1933 afgav den Indstilling, der dannede Grundlaget for Loven om Burmeister & Wains Forhold af 28. Februar 1933, udtalte i denne Indstilling som sin Mening, at naar bedre Tider kom, vilde det vise sig, at der i den rekonstruerede Virksomhed laa saa store Værdier og en saadan Indtjeningssevne, at det vilde være til Gavn for Landet og for alle interesserede Parter, at en Ordning blev gennemført. Dette har vist sig at være rigtigt. Værdierne og Indtjeningssevnen blev ikke overvurderet, og under den Ordning, der blev gennemført, har det store Selskab,